

те, сынове іакокови, послушайте баща си. Юдо! тебе ще хвалятъ твои-тѣ братѣ; твои-тѣ рѣцѣ ще бѣдѣтъ на твои-тѣ непріатели на плещи-тѣ, тебѣ ще са кланятъ сынове-тѣ на баща ти; Юда е левъ, отъ младо дѣрко си произлѣзалъ, сыне мой, легналъ си и си заспалъ като левъ и като левче, — кой ще го събуди? Не ще да са изгуби (изчезне, нестане) князь-а отъ юдѣ, нито войвода-та искрай него, догдѣ не дойде онзи, кой-то мѣ е отреденъ да го умири, и тогова идолопоклонници-тѣ чакатъ.“

Съ таквизи високи пророчества дочаква църква-та цвѣтнѣ-тъ недѣлѣ на воскресеніе лазарово, кое-то отредила да са празнува срещу врьбница за това, защото та (врьбница) е была наскоро преди христово-то страданіе, и защото тѣши и увѣрава, че синца ще възкръснемъ отъ мъртвы-тѣ, както са и пѣе: „увѣраючи преди страданіе-то си, че ще бѣде общо воскресеніе, воскресилъ си отъ мъртвы-тѣ Лазара, христе Боже; затока и нѣи както деца-то носимъ тебѣ знакове на побѣда-та, побѣдителю на смърть-та, и викамы: осанна въ вышнихъ, благословенъ градый ко има господне!“

За споманъ на тойзи радостный вхѣдъ господный и нѣи земамы въ рѣцѣ освѣщенны прѣчки врьбовы като да излѣзвамы на сретеніе кроткомъ царю, кой-то иде своеволно да пострадае, и викамы: „днесъ благодать-та на сватаго дѣха ны събра, и синца като земамы кръстъ-а си, дѣмамы: осанна въ вышнихъ, благословенъ градый ко има господне.“

ЦАРСКА БИБЛИОТЕКА